

Για την προσευχή πριν την Θεία Κοινωνία

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κάθε φορά που έρχόμαστε για να μεταλάβουμε, λέμε στον Κύριο ότι έρχόμαστε σ' Εκείνον που είναι ο Λυτρωτής των αμαρτωλών, αλλά δηλώνουμε επίσης ότι θεωρούμε τους εαυτούς μας σαν τον πιο μεγάλο από όλους αυτούς τους αμαρτωλούς.

Πόση αλήθεια υπάρχει σε μια τέτοια δήλωση όταν την κάνουμε; Ή πώς μπορούμε να κάνουμε μια τέτοια δήλωση; Είναι αλήθεια; Μπορούμε να πούμε ότι θεωρούμε αληθινά τον εαυτό μας χειρότερο από τους αμαρτωλούς;

Ο Αγ.Ιωάννης της Κροστάνδης στο ημερολόγιό του τονίζει ένα σημείο που πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό• λέει, αν είχε δοθεί σε άλλους ανθρώπους τόση πολλή αγάπη, τόση χάρη, τόση θεία αποκάλυψη σαν αυτή που τοῦ δόθηκε, θα είχαν φέρει καρπούς που ο ίδιος αποδείχτηκε ανίκανος να αποδώσει.

Καὶ ἔτσι αὐτὸς εἶναι ἕνας τρόπος γιὰ νὰ κάνουμε στὸν εαυτό μας ἐρωτήσεις ὅταν προσερχόμαστε στὴν Θεία Κοινωνία καὶ λέμε τὰ λόγια τῆς προσευχῆς πὺ προηγεῖται τῆς θείας Κοινωνίας.

Ἀπλὰ τίς ἐπαναλαμβάνουμε ἐπειδὴ εἶναι γραμμένες στὰ βιβλία; Ή εἶναι ἐπειδὴ ἔχουμε συναίσθηση – ἀλλὰ γιὰ ποιὸ πράγμα ἔχουμε συναίσθηση; Γνωρίζουμε ὅτι εἴμαστε λίγο ἢ πολὺ αμαρτωλοὶ; Ναί, ὅλοι συναισθανόμαστε ὅτι εἴμαστε λίγο ἢ πολὺ αμαρτωλοὶ, ἀλλὰ νοιώθουμε πόσα πολλὰ πράγματα ἔχουμε λάβει ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὶ λίγους καρπούς ἔχουμε ἀποδώσει; Μοναχὰ ἂν δοῦμε ζωντανά, καθαρά, τὴν

ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ κάθε τι ποὺ ἦταν δυνατὸ, ποὺ εἶναι πράγματι δυνατό, – καὶ αὐτὸ ποὺ εἴμαστε, μπορούμε νὰ ποῦμε τίμια τέτοια λόγια.

Ἄς προβληματιστοῦμε, ἐπειδὴ δὲν μπορούμε νὰ μιλήσουμε στὸ Θεὸ μὲ λόγια εὐγενείας, μὲ λόγια κούφιας εὐγένειας ὅταν προσευχόμαστε. Ὅ,τι λέμε πρέπει νὰ εἶναι ἀλήθεια, καὶ πρέπει νὰ κάνουμε σὲ κάθε προσευχὴ ἓνα τέστ ἀλήθειας ποὺ ν' ἀφορᾷ τὴ συνείδηση καὶ τὴ ζωὴ μας.

Ἄς τὸ κρατήσουμε αὐτὸ μέχρι νὰ κοινωνήσουμε ξανά, ἔτσι ποὺ μιὰν ἡμέρα, ἴσως ὄχι στὴν ἐπόμενη μετάληψη, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἀναζήτησης, προσευχῆς, κριτικῆς τοῦ ἑαυτοῦ μας, θὰ μπορούμε νὰ ποῦμε ἀληθινὰ, Θεέ μου, ὦ Θεέ μου! Πόσα πολλὰ μοῦ ἔχεις δώσει καὶ πόσους λίγους καρποὺς ἔχω ἀποδώσει..! Ἄν εἶχε δοθεῖ στὸν ὁποιοδήποτε ὅ,τι μοῦ ἔδωσες, θὰ ἦταν ἤδη ἓνας Ἅγιος τοῦ Θεοῦ (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος).